

[Grünbaum.]

dette differencebeløb, således at det helt bortfalder, når privatforbruget er på 70.000 kr. og derover. Jeg tror, det er en ganske god regel, vi her har fundet frem til.

Som det fremgår af betænkningen, har flertallet ikke villet afvise at tage hensyn til, at finansministeren nu har nedsat et udvalg, og at der herfra kan fremkomme forslag, som eventuelt kan give anledning til ændringer. Vi er derfor indforstået med, som det fremgår af betænkningen, at tredjebehandlingen af lovforslaget udskydes til september-samlingen, men det skal ikke være nogen afledningsmanøvre, det vil jeg gerne understrege; derfor udtaler flertallet i betænkningen allerede nu, at vi vil præcisere, at flertallet ved tredjebehandlingen vil stemme for lovforslagets endelige vedtagelse, som det er nu og med de eventuelle ændringer, som flertallet til den tid måtte kunne blive enig om.

Jeg tror, at et overvejende flertal i befolkningen er enig med os i, at der skal gribes ind på dette område. Vi erkender, at det er et begrænset indgreb, det er kun i relation til afskrivninger og henlæggelser. Men et første stort skridt på vejen er bedre end intet skridt.

Glistrup (FP):

Alle, der sad som medlemmer af dette folketing eller på disse regeringsbænke igennem 1950'erne og 1960'erne, kendte nulskatteproblemet, var fuldt klar over, at det var et spørgsmål, der forelå, et spørgsmål, som dette folketing rejste og gjorde større og større, efterhånden som man lavede mere og mere umulige skattelove, mere og mere umulige indkomstbeskatningsprocenter. Men man var enig om at lægge klookdækslet på og lade, som om man ikke kendte til dette problem, indtil det i og med fremskridtsbevægelsens opkomst den 30. januar 1971 blev afsløret over for befolkningen, hvad det var for en victorianisme, der prægede folketinget herinde med, at man bare ville lukke øjnene herfor. Det var fremskridtspartiets første store bedrift i dansk politik i januar-februar 1971 at få påpeget over for befolkningen; hvad det var for en hyklerisk løgn, man faktisk sad og levede på skattemæssigt herinde med nulskatteproblemet.

Det blev der talt meget om den vinter, det blev der talt meget om den følgende vinter, hvor finansministeren hed Grünbaum, og det blev der talt meget om den følgende vinter igen, hvor finansministeren også hed Grünbaum: alt det snavs og det rædselskabinet, man skuede ned i, da dækslet blev fjernet og lugtene steg op, så finansministeren, der sad i januar 1971, bestemt ikke fandt, at det var noget rart skue pludselig at blive præsenteret for.

Nu er altså årene gået, hvor vi har haft dette reelle problem, og så finder man på; om man dog ikke kan finde frem til en gang kosmetik, således at man kan drysse denne latrinære kloak til på den ene eller anden måde. Hr. Grünbaum mødte med et forslag først på foråret om, hvordan det skulle gøres, og dér måtte hr. Grünbaum simpelt hen erkende, da han blev stillet over for alle de mange saglige indvendinger, der var imod det, at det var et sagligt aldeles umuligt forslag, han stillede. Og nu kommer hr. Grünbaum så med et helt nyt forslag, et ændringsforslag, som det formelt hedder. Jeg skal da kun være glad for, at man kan stille den slags ændringsforslag, jeg har aldrig været tilhænger af, at man ikke skulle have fri adgang til at stille ændringsforslag, men skulle besvære sig med at starte en sag forfra, så det er da glimrende, at vi nu får dette ændringsforslag ved anden behandling. Der har ikke været den fornødne tid til at påpege, hvorfor dette ændringsforslag er sagligt mindst lige så dårligt — jeg vil endda sige, at det slår de forventninger, man måske ikke engang havde turdet stille: det er dårligere end det, hr. Grünbaum startede med i sin tid — men nu kommer han altså med et nyt forslag, og så skal vi til at stemme om det i dag som et ændringsforslag. Som hr. Grünbaum selv rigtigt påpegede, er det centrale i det stk. 2, nemlig at finansministeren fastsætter de nærmere regler for opgørelsen af privatforbruget. Det vil nok forlyste ligningskommissionerne rundt omkring i landet at få fastsat det af finansministeren, efter at justitsministeriets lovkontor som resultat af det, denne sagsbehandling indledtes med, har fastslået, at det, man kan gøre fra finansministerens side i henhold til § 28, stk. 2, er at fastsætte administrative gennemførelsesforskrifter, men ikke administrative regler af materiel